

בבית הדין המשמעתי המחוזי

מחוז תל-אביב והמרכז – לשכת עורכי הדין בישראל

בפני:

שושנה קוגלר, עו"ד - אב"ד

ליאור יניר, עו"ד - חב"ד

נחשון אקסלרד, עו"ד - חב"ד

בעניין:

ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עוה"ד

מחוז תל אביב-יפו והמרכז

ע"י ב"כ עו"ד ערן זהר

נגד

מר הרצל שלומי גבעתי

ע"י ב"כ עו"ד רועי שעה

הקובלת

הנקבל

גזר דין

עו"ד נחשון אקסלרד, חב"ד:

1. בהכרעת דינו של הנקבל בקובלנה שבפנינו, מיום 8.12.2016, זוכה הנקבל, פה אחד, מהאישום בעבירה של הפרת חובות עורך דין, לפי סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א – 1961 ("חוק לשכת עורכי הדין") וכלל 2 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו – 1986 ("כללי האתיקה"); והורשע פה אחד בעבירה של התחזות לעורך דין, לפי סעיף 97 לחוק לשכת עורכי הדין; בהתנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 61 (3) לחוק לשכת עורכי הדין, ובפגיעה בכבוד המקצוע לפי סעיף 53 לחוק לשכת עורכי הדין.
2. במסגרת דיון הטיעונים לעונש מיום 8.1.2017, הועלו הטיעונים כמפורט להלן.

טיעוני בא כוח הקובלת

3. בא כוח הקובלת טען כי בהתאם לאמור בהכרעת הדין, עבירת ההתחזות בה הורשע הנקבל, הינה עבירה חמורה המחייבת ענישה ברף הגבוה של מתחם הענישה ונוכח קיומה של הרשעה משמעתית קודמת של הנקבל, יש להטיל עליו עונש של פסילה לצמיתות מקבלתו של הנקבל כחבר בלשכת עורכי הדין בהתאם להוראות סעיף 41 לחוק לשכת עורכי הדין.

טיעוני בא כוח הנקבל

4. בא כוח הנקבל טען כי עבירת ההתחזות בה הורשע הנקבל נבעה מרשלנות וקלות דעת ולא מתוך מניעים כלכליים או כוונת הונאה בעלת משמעות כלכלית.
5. בנוסף טען בא כוח הנקבל שהתוצאה הישירה של ההליך שבפנינו היתה מניעת קבלתו של הנקבל כחבר בלשכת עורכי הדין לתקופה של כמעט שלוש שנים.
6. בשים לב לטיעוניו שלעיל, טען בא כוח הנקבל כי עונשו בפועל של הנקבל כבר ממילא הגיע לרף גבוה למדי של הענישה האפשרית ולפיכך ראוי יהיה להשית על הנקבל עונש מקל, המביא בחשבון את האמור לעיל.
7. כתימוכין לטענותיו הגיש בא כוח הנקבל לבית הדין את פסקי הדין ב-בד"מ 82/01 לשכת עורכי הדין – מחוז חיפה והצפון נ' פלוני; וכן ב-בד"מ 105/07 הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין נ' פלוני, אשר בשניהם הושתו עונשים מקלים יחסית, בנסיבות דומות לאלו שבפנינו.

דיון והכרעה

8. אין ספק ואין חולק על כך שעבירת ההתחזות הינה עבירה חמורה ובעלת משמעויות כבדות משקל בכל הקשור לשמירה על טוהר מקצוע עריכת הדין, יחסו של הציבור לעוסקים במקצוע עריכת הדין והגנה על הציבור בבואו להיעזר בשירותיהם של העוסקים במקצוע עריכת הדין.
9. משכך, ברור שאין להקל ראש בעבירה זו וכי ככלל, ראוי ונכון שרף הענישה בגין עבירת ההתחזות יהיה משמעותי באופן שמקיים הלימה לחומרת העבירה.
10. לעניין זה, יפים דבריו של כבוד השופט גיבוראן ב-רע"פ 4025/10 זכריה אגבאריה נ' מדינת ישראל:

"ידוע הוא כי עורך דין מחוייב בנוסף ליידע ולמיומנות, בעמידה בסטנדרטים גבוהים של אמינות ויושרה, באופן שיצדיק את האמון שנתנים בו לקוחותיו, הציבור בכללותו ובתי המשפט. מי שביודעין מתחזה לעורך דין פוגע פגיעה קשה באינטרס הציבורי ובמערכת המשפט ובצד התנהגות שכזו יש תג מחיר כבד."

11. מבלי לגרוע מהאמור, מצאתי כי בנסיבות המקרה שבפנינו ישנם שיקולים לקולא שיש להביא בחשבון בעת מתן גזר הדין וקביעת עונשו של הנקבל; ואפרט להלן.
12. כאשר קיבל הנקבל את המתלונן במשרד עורכי הדין של בנו, עו"ד מאיר גבעתי, הנקבל החתים את המתלונן על ייפוי כוח לטובתו של בנו, עו"ד מאיר גבעתי ולא לטובתו הוא, כאילו היה הוא עורך הדין המייצג.
13. שכר הטרחה אשר שילם המתלונן ומסר בידיו של הנקבל היה באמצעות המחאות לפקודתו של עו"ד מאיר גבעתי ולא לפקודתו של הנקבל, כאילו היה הוא עורך הדין המייצג.
14. בסמוך לאחר שהנקבל החתים את המתלונן על ייפוי כוח לטובת בנו, עו"ד מאיר גבעתי וגבה ממנו את שכר הטרחה לטובת בנו, עו"ד מאיר גבעתי, הודיע הנקבל למתלונן כי בנו, עו"ד מאיר גבעתי, הוא עורך הדין שייצגו בעניין לשמו פנה המתלונן אל הנקבל.
15. מן האמור לעיל, מובן כי התחזותו של הנקבל, לא נבעה מתוך מניעים כלכליים, כספיים, או כוונה לייצג בפועל את המתלונן כעורך דין.
16. כידוע, הנקבל לא הציג עצמו בפועל כעורך דין, אלא התנהל באופן שסביר והגיוני היה שהמתלונן יהיה סבור כי בפניו עורך-דין.
17. למרות שאין בכך כדי לגרוע מהשתכללותה של עבירת ההתחזות, הרי שמכל המקובץ לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי התחזותו של הנקבל נבעה מקלות דעת ובעיקר מתוך שנעימה ומכובדת היתה עבורו עובדת נחזותו כעורך-דין, במיוחד שעה שזה מכבר סיים התמחותו, עמד בהצלחה בבחינות ההסמכה ומאד רצה לבוא כבר בשערי לשכת עורכי הדין ולעסוק במקצוע עריכת הדין לצד בנו אשר ביחד עימו עבר הנקבל את כל מסלול הלימודים וההתמחות.
18. עוד התרשמתי כי הנקבל הבין היטב והפנים את טעותו והתנהלותו הפסולה.
19. בראי כל האמור, לא מצאתי לנכון לקבל את טענת בא כוח הקובלת כי המקרה שבפנינו, בנסיבות כמפורט לעיל, הינו כזה שמתאים וראוי לעונש של פסילה לצמיתות מקבלתו של הנקבל כחבר לשכת עורכי הדין.

20. יחד עם זאת ונוכח חומרת העבירה, לו היה עסקינן בנקבל, מתמחה, שזה עתה סיים התמחותו, עמד בהצלחה בבחינות ההסמכה ומבקש להתקבל כחבר בלשכת עורכי הדין, הייתי מטיל עליו עונש של פסילה להתקבל כחבר לשכת עורכי הדין לתקופה של שלוש שנים.

21. בנסיבות המקרה שבפנינו, כמפורט לעיל, ולאור העובדה שהנקבל בן 56; סיים את התמחותו בשנת 2009; עמד בהצלחה במבחני ההסמכה בשנת 2012; היה מנוע בפועל מקבלתו כחבר בלשכת עורכי הדין בשל הרשעה קודמת עד לחודש מאי 2014; וכתוצאה מפתיחת ההליכים נגדו בקובלנה שבפנינו בחודש אפריל 2014, היה למעשה מנוע בפועל מקבלתו כחבר בלשכת עורכי הדין במשך שלוש שנים נוספות בקרוב – הגעתי למסקנה שראוי ונכון יהיה להסתפק בפסילתו של הנקבל להתקבל כחבר לשכת עורכי הדין לתקופה של 3 (שלושה) חודשים, שתחילתה ביום גזר דין זה, בהתאם להוראות סעיף 41 לחוק לשכת עורכי הדין, תוך שאני מביא בחשבון את העובדה שהנקבל כאמור, כבר מנוע בפועל מקבלתו כחבר בלשכת עורכי הדין החל משנת 2012.

22. בנוסף מצאתי לנכון להטיל על הנקבל תשלום הוצאות משפט ללשכת עורכי הדין בסך 3,000 (שלושת אלפים) ש"ח, בהתאם להוראות סעיף 69(א)(2) לחוק לשכת עורכי הדין, שישולמו תוך 90 (תשעים) יום מיום גזר דין זה.

עו"ד שושנה קוגלר, אב"ד:

אני מסכימה.

עו"ד ליאור יניר, חב"ד:

אני מסכימה.

סוף דבר:

הוחלט, פה אחד, להטיל על הנקבל –

1. פסילה להתקבל כחבר לשכת עורכי הדין לתקופה של שלושה חודשים, בהתאם להוראות סעיף 41 לחוק לשכת עורכי הדין, שתחילתה ביום מתן גזר דין זה וסיומה ביום 7 ביוני 2017;
2. תשלום הוצאות משפט ללשכת עורכי הדין בסך 3,000 (שלושת אלפים) ש"ח, בהתאם להוראות סעיף 69(א)(2) לחוק לשכת עורכי הדין, שישולמו תוך 90 (תשעים) יום מיום גזר דין זה.

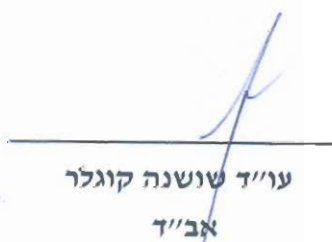
זכות ערעור כדין.

פרסום כדין.

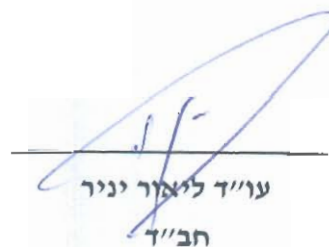
ניתן והוקרא היום – 8 במרץ 2017, במעמד הצדדים.

עו"ד נחשון אקסלרד
חב"ד

עו"ד שושנה קוגלר
אב"ד

עו"ד ליאור ינר
חב"ד